

Arrest

nr. 81 881 van 29 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 januari 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 januari 2012 houdende de weigering van in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 9 juni 2011 toe op Belgisch grondgebied en diende op 10 juni 2011 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 18 augustus 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelde bij arrest van 14 november 2011 de afstand van geding vast (RvV 14 november 2011, nr. 69 886).

1.3. Verzoeker diende op 16 december 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 3 januari 2012 een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“(…)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten

(…)

die een asielaanvraag heeft ingediend op 16.12.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 10.06.2011 een eerste asielaanvraag indiende die op 19.08.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 18.11.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 16.12.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene expliciet verklaart geen nieuwe documenten te hebben. Overwegende dat betrokkene verklaart geld te hebben geleend om naar België te komen waarbij er dient te worden opgemerkt dat betrokkene hiermee een problematiek van materiële aard illustreert en deze niet resorteert onder de Conventie van Geneve. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij door de Albanen niet wordt toegelaten in een huis in Noord Mitrovica. Overwegende dat het CGVS stelde dat 'er dus geen enkele aanleiding lijkt te zijn voor de eigenaars van de sociale woning om u plots door een misdadiger te laten bedreigen. Deze bedreiging zou trouwens volledig aan haar doel voorbijschieten gezien uw belager geen enkel verband met de sociale woning legde. Het komt bovendien onlogisch over dat deze bedreigingen specifiek tegen u zouden zijn gericht (en de belager daartoe uw werkplaats opspoorde), terwijl het uw vader is die in het verleden pogingen ondernam om de woning terug te krijgen. Gezien u van deze gebeurtenis geen enkel bewijsstuk kan voorleggen, gezien u in de vragenlijst geen enkele melding maakte van deze gebeurtenis die nu de kern van uw asielrelaas zou vormen, gezien de lage plausibiliteit van de geschetste feiten en gezien uw verklaringen hieromtrent in het geheel niet kunnen overtuigen ken ik deze gebeurtenis, zoals zij door u wordt geschetst, niet voor waar aannemen.' Overwegende dat betrokkene geen documenten voorlegt die deze conclusie kunnen weerleggen. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.

(…)“

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (EVRM), van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht. Verzoeker verstrekt hierbij volgende toelichting:

“Volledig ten onrechte krijgt verzoeker een beslissing tot weigering tot in overwegingname van de asielaanvraag.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt als volgt:

“(…)”

Het dient evenwel benadrukt te worden dat verzoekers leven en fysieke integriteit in gevaar is bij een terugkeer naar het land van herkomst.

Dat verzoeker tijdens zijn tweede asielaanvraag, uitdrukkelijk verklaart dat hij door de Albanezen niet wordt toegelaten in zijn huis in Noord-Mitrovica. Dat het antwoord van de Dienst Vreemdelingenzaken hieromtrent een letterlijke overname is van één argument hieromtrent van het CGVS.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt: “Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij door de Albanezen niet wordt toegelaten in een huis in Noord Mitrovica.

Overwegende dat het CGVS stelde dat ‘... Gezien u van deze gebeurtenis geen enkel bewijsstuk kan voorleggen, gezien u in de vragenlijst geen enkele melding maakte van deze gebeurtenis die nu de kern van uw asielrelaas zou vormen, gezien de lage plausibiliteit van de geschetste feiten en gezien uw verklaringen hieromtrent in het geheel niet kunnen overtuigen kan ik deze gebeurtenis, zoals zij door u wordt geschetst, niet voor waar aannemen.’

En dit terwijl de feiten, zwart op wit, anders zijn:

Dat verzoeker tijdens het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk als volgt heeft gesteld, op de vraag waarom hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst: “Voor de oorlog woonde ik met mijn familie in Noord Mitrovica.

Tijdens de oorlog zijn we gevlucht naar Macedonië. Na drie maanden keerden we terug naar Kosovo. We mochten niet naar Noord Mitrovica gaan, naar ons huis.

We zijn gaan wonen in de wijk van “Ferro-Nikel” in barakken die dienden voor de mijnwerkers. Ik besloot nu om uit Kosovo te vluchten omdat ik geen toekomst heb daar. De levensomstandigheden zijn ook slecht.”

Dat hieruit blijkt dat verzoeker, tijdens zijn gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken al uitdrukkelijk melding heeft gemaakt van het feit dat hij niet werd toegelaten tot zijn woning.

Dat verzoeker onmogelijk kan terugkeren naar zijn land van herkomst, waar zijn leven en fysieke integriteit in gevaar is, gezien hij geenszins meer mag terugkeren naar zijn woning. Dat verzoeker benadrukt dat de politie niets gedaan heeft om verzoeker van dienst te zijn.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken hier onvoldoende op geantwoord heeft in de bestreden beslissing.

Dat verzoeker wel degelijk bewijzen hieromtrent heeft afgegeven tijdens zijn gehoor bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, o.a. DVZ.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken, in de bestreden beslissing, door middel van volledig verkeerde verklaringen, verzoeker in een slecht daglicht wil plaatsen door zijn geloofwaardigheid te willen aantasten.

Er werd door de Belgische Staat een manifest verkeerd onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

De minister van Binnenlandse Zaken heeft de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op correcte feitenvinding. Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

‘Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., administratief recht, Leuven. ACCO, 1990, 31)’.

Ambtenaren mogen zich niet gedragen als slecht geprogrammeerde automaten (R.v.St., REESKENS, nr. 20.602, 30 september 1980, R.W. 198 1-82, 36, noot LAMBRECHTS, W.)’

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 2.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21.094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel bij de voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St. THIJS, nr. 24.651, 18 september 1984, R.W., 1 984-85, 946; LAMBRECHTS, W. Geschillen van bestuur, 43).

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht. Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bij gevolg ernstig is.”

3.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624). Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 51/8, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet,
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris is in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aldus beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan

nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.

- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3.5. *In casu* oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet had aangebracht zodat zijn asielaanvraag niet in overweging werd genomen.

3.6. Blijkens het administratief dossier legde verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe documenten neer en hij bevestigde dit ook ter gelegenheid van zijn gehoor op 19 december 2011. Op de vraag waarvoor hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vreesde, verklaarde verzoeker het volgende: *“Mijn huis is gelegen in Noord-Mitrovica. Als Albanezen worden we daar niet toegelaten om te gaan wonen. Na de oorlog zijn we verhuisd naar Drenas. Mijn huis in Mitrovica is door Serviërs bezet. Ik kan nergens terecht in Kosovo. Bovendien heb ik 5.000 euro geleend om mijn reis naar België te betalen.”* Toen hem werd gevraagd of hij nog contact had met mensen in Kosovo, antwoordde verzoeker: *“Ik heb nog telefonisch contact met mijn familie in Kosovo. De persoon van wie ik geld heb geleend is naar mijn huis geweest. Hij eiste geld. Ik heb aan mijn vader gevraagd om een document te gaan halen bij een gemeente in Noord-Mitrovica om te bewijzen dat mijn ouderlijk huis daar gelegen was. Mijn vader wordt echter niet toegelaten in Noord-Mitrovica.”* Tenslotte gaf verzoeker aan dat hij niet durfde terug te keren naar Kosovo.

3.7. In de bestreden beslissing werd gesteld dat verzoeker verklaarde geen nieuwe documenten te hebben. Verder wordt in de beslissing gewezen op het feit dat de lening die verzoeker aanging voor zijn reis naar België een problematiek van materiële aard betreft die niet ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag. Naar aanleiding van de verklaringen van verzoeker over het huis in Noord-Mitrovica wordt in de beslissing een citaat weergegeven uit de beslissing van de commissaris-generaal naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag en gesteld dat hij geen documenten voorlegde die van aard zijn om de conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om te buigen.

3.8. De gemachtigde van de staatssecretaris kan bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook nagaan of de aangevoerde gegevens *“nieuw”* zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS 7 maart 2012, nr. 8 200 (c); RvS 17 mei 2010, nr. 5 672 (c)). Verzoeker beweert dat de verwerende partij zich baseert op de verkeerde verklaringen en een verkeerd onderzoek heeft gevoerd. Er dient echter te worden opgemerkt dat de verklaringen die verzoeker in zijn verzoekschrift weergeeft (Verzoekschrift, p. 4) niet overeenstemmen met de in punt 3.6 opgenomen citaten uit het administratief dossier. De door verzoeker weergegeven verklaringen blijken daarentegen te sporen met de inhoud van de Vragenlijst die door de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgesteld op 10 juni 2011 naar aanleiding van de eerste asielaanvraag van verzoeker. Verzoeker verwijst trouwens ook naar de stukken die hij bij de commissaris-generaal heeft neergelegd. Aangezien de elementen waarnaar verzoeker verwijst duidelijk betrekking hebben op zijn eerste asielprocedure, die definitief werd afgesloten met 's Raads arrest van 14 november 2011 (zie punt 1.2) en hij niet aantoonde dat hij deze elementen opnieuw heeft aangebracht in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag, kan de bestreden beslissing onmogelijk behept zijn met een onzorgvuldigheid of een motiveringsgebrek omdat met deze gegevens geen rekening werd gehouden. Waar verzoeker beweert dat de gemachtigde van de staatssecretaris verkeerde verklaringen hanteert of verzoeker in een slecht daglicht te willen plaatsen en deze bewering stoelt op elementen uit de eerste asielprocedure, mist zijn betoog feitelijke grondslag. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk rechtsgeldig tot het besluit kon komen dat verzoeker, die geen nieuwe documenten neerlegde in het kader van zijn tweede asielaanvraag, er met zijn verklaringen niet in slaagde de eerdere weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal om te buigen.

3.9. Voor zover verzoeker tegen de bevelscomponent van de bestreden beslissing aanvoert dat zijn leven en fysieke integriteit in gevaar is en hiermee wenst op te werpen dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM, merkt de Raad op dat artikel 3 van het EVRM vereist dat de verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat, in het land waarnaar ze mag worden teruggeleid, zij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Diegene die aanvoert dat hij een

dergelijk risico loopt, zal zijn beweringen moet staven met een begin van bewijs, zodat inzonderheid een blote bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich niet volstaan om een inbreuk op artikel 3 van het EVRM aan te tonen. Men moet *“concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen”* (RvS 20 mei 2005, nr. 144.754). Verzoeker beperkt zich tot de loutere affirmatie dat zijn leven en fysieke integriteit in gevaar is, dat hij niet kan terugkeren naar zijn woning en de politie niets gedaan heeft om hem van dienst te zijn. Deze vage beweringen zijn niet van aard om een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen.

3.10. Een schending van artikel 3 van het EVRM werd niet aangetoond. Verzoeker maakt verder niet aannemelijk dat met bepaalde gegevens geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Er kan geen schending van de zorgvuldigheidsplicht of van de materiële motiveringsplicht worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN